

การศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD

The Study of English Speaking Skill and Self-Esteem of Grade 9 Students through Cooperative Learning Activities: STAD Technique

นวลรดา ก้อนคำ (Nuanrada Konkam)* ดร. สมพงษ์ พันธุ์รัตน์ (Dr. Sompong Punturat) **

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงใหญ่วิทยาคม ที่เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD 2) เพื่อศึกษาระดับคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงใหญ่วิทยาคม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนเวียงใหญ่วิทยาคม อำเภอเวียงใหญ่ จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ใช้รูปแบบการวิจัยแบบยังไม่เข้าขั้นการทดลอง (Pre- experimental Design) เป็นการศึกษาเฉพาะกรณี โดยให้การทดลองหนึ่งครั้ง (One – Shot Case Study) เครื่องมือที่ใช้ในศึกษา คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง 2) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้เรียนมีผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 72.20 และมีจำนวนผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 83.33 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ผู้เรียนมีระดับคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ABSTRACT

The purposes of the present research were 1) to study grade 9 students' English speaking ability using Cooperative Learning's STAD technique and 2) to study the students' self-esteem using Cooperative Learning's STAD technique. The target group consisted of 30 Grade 9 students who enrolled in an English course in the first semester of the academic year 2018 at Weangyaiwitthayakhom School, Secondary Educational Service Area Office 25. The research design was the One - Shot Case Study research. The instruments used in the study included 1) 6 English lesson plans based on Cooperative Learning's STAD technique 2) The English speaking test and 3) the self-esteem test 20 items. The findings were 1) The students made a mean score of 72.20 % on English Speaking Ability and 25 students (83.33%) passed the criterion of 70% which were higher than the prescribed criterion. 2) Students had self-esteem at the "high" level on average.

คำสำคัญ: ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD

Keywords: English Speaking Skill, Cooperative Learning, STAD Technique

*นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กลุ่มวิชาเฉพาะการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

**อาจารย์ สาขาวิชาวัดและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จึงกำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานซึ่งผู้เรียนทุกคนจำเป็นต้องเรียนรู้ โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถนำความรู้ที่ได้รับในห้องเรียนไปใช้ในการสื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพและ ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ 2551) ทั้งนี้การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารนั้น ทักษะการพูดนับว่าเป็นทักษะที่มีความจำเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นทักษะเบื้องต้นที่ต้องใช้ในการสื่อสาร สกอตต์ (Scott, 1981) ได้ให้ความคิดเห็นว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก เพราะหากผู้พูดมีทักษะการพูดที่ดีย่อมส่งผลต่อการมีทักษะการฟังที่ดีเช่นกัน กุณฑลย์ ไวกวณิช (2545) กล่าวว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะการสื่อสารที่สำคัญที่สุดในบรรดาทักษะทั้งหมด เพราะทักษะการพูดเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษาเป็นอย่างดี

ปัจจุบันในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารไม่ประสบ ความสำเร็จเท่าที่ควร เด็กไทยเรียนภาษาอังกฤษ เป็นเวลาหลายปี แต่ยังไม่สามารถนำภาษาอังกฤษ ไปใช้ตามสถานการณ์จริงได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) จากรายงานผลการประเมินคุณภาพของโรงเรียนเวียงใหญ่วิทยาคม อำเภอเวียงใหญ่ จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2560 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย ร้อยละ 67.10 เมื่อพิจารณาเป็นทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน พบว่า ปี การศึกษา 2560 มีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 48.90, 44.96, 67.06, 66.24 จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าทักษะการพูดเป็นทักษะที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำที่สุด (รายงานผลการประเมินตนเองของ โรงเรียนเวียงใหญ่วิทยาคม ปีการศึกษา 2560) และในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ด้านการทักษะการพูดภาษาอังกฤษต่ำเนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนฝึกและทดสอบทักษะการพูดโดยการจับคู่เป็นส่วนมาก ทั้งนี้ในการจับคู่ฝึกทักษะการพูด ผู้เรียนที่มีผลการเรียนในระดับเดียวกันมักจะจับคู่ฝึกสนทนาร่วมกัน ไม่มีการช่วยเหลือกันระหว่างผู้เรียนที่เรียนเก่งกับผู้เรียนที่เรียนอ่อน ผู้เรียนที่เรียนอ่อนจึงไม่ฝึกปฏิบัติและไม่เข้ารับการทดสอบทักษะการพูดเนื่องจากขาดความมั่นใจ ซึ่งส่งผลให้ผลการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการพูดไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจนำมาใช้ในการแก้ปัญหาอีกแนวทางหนึ่งคือการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งเป็นวิธีการสอนที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนและมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น (Ghaith, 2003) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ด้วยเทคนิค STAD (การแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์) ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และการสอนรายบุคคล (Individualize Instruction) ผู้เรียนจะถูกจัดกลุ่มให้ละกันตามความสามารถทางการเรียนกลุ่มละ 4 -5 คน ในแต่ละกลุ่มมีสมาชิกที่มีผลการเรียนระดับ สูง ปานกลาง และต่ำ มาเรียนรู้ร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มมีการเรียนรู้เนื้อหาที่ผู้สอนนำมาเสนอ จนเข้าใจ มีการสอนและแลกเปลี่ยนความรู้กันภายในกลุ่ม ผู้เรียนที่เก่งต้องช่วยเหลือผู้เรียนที่อ่อนกว่าเพื่อเตรียมความพร้อมให้สมาชิกกลุ่มทุกคนเพื่อทำแบบทดสอบต่อไป

จากความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD จึงได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ทั้งนี้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนและผู้เรียนสามารถนำความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเห็นคุณค่าในตนเองไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ส่งผลให้ผู้เรียนเติบโตขึ้นอย่างมีคุณภาพ กระตือรือร้นศึกษาหาความรู้ รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ตระหนักในหน้าที่ เห็นคุณค่าในตนเอง และมีความสุขในการที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ เพิ่มมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงใหญ่วิทยาคม โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD
2. เพื่อศึกษาการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงใหญ่วิทยาคม ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD

วิธีการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย
วิจัยเรื่องนี้เป็นวิจัย แบบยังไม่เข้าขั้นการทดลอง (Pre- experimental Design) เป็นการศึกษาเฉพาะกรณี โดยให้การทดลองหนึ่งครั้ง (One – Shot Case Study)
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเวียงใหญ่วิทยาคม ตำบลเวียงใหญ่ อำเภอเวียงใหญ่ จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 25 จำนวน 30 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยที่ 1 เรื่อง How Often Do You Practice? จำนวน 2 แผน หน่วยที่ 2 เรื่อง Why? Just Because..... จำนวน 2 แผน และหน่วยที่ 3 เรื่อง What Do We Need ? จำนวน 2 แผน รวมแผนการเรียนรู้ทั้งหมดจำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พร้อมทั้งพิจารณาให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ สารสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และสื่อการเรียนรู้ โดยในการประเมินใช้เกณฑ์การประเมินของ Likert เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ได้แก่ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด ซึ่งผลการประเมินพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1 แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบเพื่อประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยครูจะสัมภาษณ์ผู้เรียน และ ผู้เรียนพูดสนทนาเป็นคู่ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ ทำการทดสอบหลังการทดลองเสร็จสิ้น โดยแบบวัดแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นการสัมภาษณ์ตามสถานการณ์ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยคำถาม 10 ข้อ 25 คะแนน ตอนที่ 2 เป็นการแสดงบทบาทสมมติระหว่างผู้เรียนด้วยกันตามสถานการณ์ที่กำหนด จำนวน 1 ข้อ 25 คะแนน โดยใช้เกณฑ์การให้

คะแนนตามแนวคิดของ Harris และ David P (1996) ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ความถูกต้องในการออกเสียง (Pronunciation) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) ความสามารถในการสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนเองพูด (Comprehension) ด้านไวยากรณ์ (Grammar) และด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ตรวจสอบพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาด้วยการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ซึ่งประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ และเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.50 – 1.00 ไปจัดทำแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษและนำไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยให้ผู้เรียนรับการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษและมีผู้วิจัยและผู้ช่วยงานวิจัยประเมินให้คะแนน นำคะแนนที่ได้จากผู้ประเมินทั้งสองคนมาวิเคราะห์หาความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (Inter-rater Reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนจากการประเมินคนที่ 1 และคนที่ 2 ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้ประเมินคนที่ 1 และผู้ประเมินคนที่ 2 อยู่ในระดับสูงมาก ที่ 0.897

3.2.2 แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นแบบวัดประเมินคุณค่าในตนเองตามความรู้สึกและทัศนคติที่มีต่อตนเองในด้านความสำเร็จและความสามารถของตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเอง และการยอมรับจากสังคมจากการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งเป็นแบบวัดที่ปรับมาจากแบบวัดของ Heaterton & Polivy (1991) ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องของแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง และนำข้อคำถามวัดการเห็นคุณค่าในตนเองที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 มาสร้างแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองและนำไปทดลองใช้กับผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น ซึ่งผลการผลการวิเคราะห์พบว่าแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองมีความเชื่อมั่น 0.94

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ปฐมนิเทศผู้เรียนให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

4.2 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นจำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ และใช้เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ตามตารางเรียนของโรงเรียนเวียงใหญ่วิทยาคม ระหว่างเดือน สิงหาคม 2561 ถึง เดือน กันยายน 2561

4.3 ให้ผู้เรียนทำแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองหลังเรียน

4.4 ผู้วิจัยนำผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง มาวิเคราะห์ทางสถิติและสรุปผล

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน โดยใช้สถิติ คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ร้อยละ แล้วนำคะแนนไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ให้ผู้เรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 มีผลประเมินด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

5.2 วิเคราะห์แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียน โดยการหาค่าเฉลี่ยและแปลผลค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน

6 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 ชั่วโมง กับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เมื่อเสร็จสิ้นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยใช้แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้ผลการประเมิน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1

จำนวนผู้เรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนผู้เรียน		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์	
		คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	คิดเป็นร้อยละ		จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
30	50	36.10	72.20	3.86	25	83.33

จากตารางที่ 1 พบว่า จากคะแนนการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนเวียงใหญ่วิทยาคม ที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD มีคะแนนเฉลี่ย 36.10 โดยคิดเป็นร้อยละ 72.20 และมีจำนวนผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70 จำนวน 25 คน จากผู้เรียนทั้งหมด 30 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่าให้ผู้เรียนจำนวน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 มีผลประเมินด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป

2. ผลการศึกษาการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 ชั่วโมง กับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เมื่อเสร็จสิ้นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียน โดยใช้แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียน โดยการหาค่าเฉลี่ยและแปลผลค่าเฉลี่ยได้ผลการประเมิน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD

ข้อความที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		แปลความ
		\bar{X}	SD	
1	ฉันรู้สึกมั่นใจในความสามารถด้านการเรียนภาษาอังกฤษของตนเอง	3.23	0.68	ปานกลาง
2	ฉันกังวลว่าจะถูกมองว่าเป็นคนล้าหลัง	4	0.45	มาก
3	ฉันรู้สึกพอใจเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษของตนเอง	3.37	0.67	ปานกลาง
4	ฉันกังวลเกี่ยวกับพฤติกรรมแสดงออกของตนเอง	3.53	0.78	มาก
5	ฉันรู้สึกว่าฉันมีปัญหาในการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	3.40	0.5	ปานกลาง
6	ฉันรู้สึกว่าเพื่อนๆ ให้เกียรติและชื่นชมฉัน	3.97	0.49	มาก
7	ฉันรู้สึกไม่พอใจกับระดับความสามารถทางสมองของตนเอง	3.87	0.82	มาก

ตารางที่ 2 การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD (ต่อ)

ข้อความ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		แปลความ
		\bar{X}	SD	
8	ฉันรู้สึกไม่มั่นใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.87	0.82	มาก
9	ฉันรู้สึกว่าฉันมีความฉลาดเท่ากับเพื่อนร่วมห้องคนอื่นๆ	3.77	0.77	มาก
10	ฉันรู้สึกไม่พอใจกับสิ่งที่ตนเองเป็นอยู่	4.10	0.66	มาก
11	ฉันรู้สึกดีกับตนเอง	4.70	0.47	มากที่สุด
12	ฉันพอใจกับการเรียนภาษาอังกฤษของตนเองในตอนี้	3.60	0.56	มาก
13	ฉันกังวลเกี่ยวกับสิ่งที่เพื่อนๆ คิดต่อฉัน	3.50	0.57	ปานกลาง
14	ฉันรู้สึกมั่นใจว่าสามารถเข้าใจหลักการพูดภาษาอังกฤษได้	3.33	0.66	ปานกลาง
15	ตอนนี้ฉันรู้สึกดียกกว่าเพื่อนๆ เรื่องการเรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	3.13	0.57	ปานกลาง
16	ฉันรู้สึกเป็นคนที่ไม่ประสบความสำเร็จด้านการเรียน	3.47	0.73	ปานกลาง
17	ฉันกังวลเกี่ยวกับการสร้างความประทับใจแก่ผู้อื่น	3.97	0.49	มาก
18	ตอนนี้ฉันมีความรู้สึกที่ฉันมีความสามารถด้านการเรียนภาษาอังกฤษน้อยกว่าเพื่อนๆ	3.77	0.77	มาก
19	ฉันรู้สึกว่าฉันทำงานในกลุ่มได้ไม่ดีเท่าที่ควร	4.00	0.45	มาก
20	ฉันกังวลว่าฉันเรียนรู้ได้น้อยกว่าเพื่อนๆ	3.33	0.61	ปานกลาง
รวม		3.69	0.46	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้เรียนมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69, S.D. = 0.46$) โดยด้านความรู้สึกดีกับตนเองเป็นรายการที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70, S.D. = 0.47$) รายการที่มีค่าเฉลี่ยรวมในระดับมาก 3 ลำดับแรก คือ ผู้เรียนรู้สึกพอใจกับสิ่งที่ตนเป็นอยู่ ($\bar{X} = 4.10, S.D. = 0.66$), ไม่กังวลว่าจะถูกมองเป็นคนล้มเหลว ($\bar{X} = 4.00, S.D. = 0.45$) และ รู้สึกว่าตนเองสามารถทำงานกลุ่มได้ดี ($\bar{X} = 4.00, S.D. = 0.45$) รายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้เรียนรู้สึกดียกกว่าเพื่อนๆ เรื่องการเรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.13, S.D. = 0.57$)

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ทำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD และทำการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษกับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง ผลการประเมินพบว่าผู้เรียน มีคะแนนเฉลี่ย 36.10 โดยคิดเป็นร้อยละ 72.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 และมีจำนวนผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ

83.33 ซึ่งผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยว่าเนื่องจาก

1.1 กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีการจัดกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มละ 4-5 คน ในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน คือ ผู้เรียนที่เรียนเก่ง ผู้เรียนที่เรียนปานกลาง และผู้เรียนที่เรียนอ่อน ซึ่งในการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD นี้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ผู้เรียนเก่งต้องช่วยเหลืออธิบายเนื้อหา ความรู้ที่สมาชิกในกลุ่มที่เป็นผู้เรียนอ่อนไม่เข้าใจ และเนื่องจากสมาชิกในกลุ่มอยู่ในวัยเดียวกันจึงสื่อสารกันได้ง่ายกว่าครูผู้สอน ผู้เรียนอ่อนก็ไม่อายในการสอบถามในสิ่งที่ตนสงสัยกับผู้เรียนที่เก่งกว่า ทั้งนี้เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม และเนื่องจากคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่มมีส่วนในความสำเร็จของกลุ่มจึงส่งผลให้ผู้เรียนทุกคนตระหนักในหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง ผู้เรียนอ่อนจึงฝึกปฏิบัติทักษะการพูดเพื่อให้มีคะแนนการทดสอบที่ดี และเข้ารับการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษทุกครั้ง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สามารถแก้ปัญหาการไม่เข้ารับการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้นด้วย ทั้งนี้การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นรูปแบบการสอนที่สามารถพัฒนากิจกรรมทางสติปัญญาที่เพิ่มพูนการเรียนรู้มากกว่าการเรียนรู้รายบุคคล (Joyce and Wiel, 1986) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวราพร (2556) ที่ศึกษาความสามารถด้านการอ่านและการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยเทคนิคเอส ที เอ ดี พบว่าผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเท่ากับ 20.65 คิดเป็นร้อยละ 68.83 ซึ่งสูงขึ้นหลังจากการได้รับการสอนโดยเทคนิคเอส ที เอ ดี และผลของการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรินทร์ (2557) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ เจตคติต่อวิชาเคมีของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือร้อยละ 70

1.2 กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในกลุ่มย่อยโดยสมาชิกในกลุ่มได้ช่วยเหลือกันในการฝึกทักษะ ทบทวนความรู้จนเข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อเตรียมให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีคะแนนทดสอบท้ายบทเรียนได้ดีทุกคน (Johnson, Johnson and Holubee, 1993) ดังนั้นผู้เรียนจึงได้เรียนรู้โครงสร้างทางภาษา และฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษอย่างดีภายในกลุ่มแล้วจึงนำทักษะที่ฝึกไปใช้ในสถานการณ์ที่กำหนดให้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฮิตาร์ตัน (2544) ที่กล่าวว่า ความสามารถในการพูด คือ การที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่ตนได้เรียนรู้มา ทั้ง ด้านคำศัพท์ และหลักไวยากรณ์ และนำมาใช้ในการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ดี มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคม

2. ผลการศึกษาการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD จากการประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ผลปรากฏว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X}) (= 3.69, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง คือ ความรู้สึกดีกับตนเอง (\bar{X} = 4.70,

S.D. = 0.47) รองลงมาคือ ด้านการยอมรับจากสังคม ประเด็นความพอใจในตนเอง ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.66) ตามลำดับ ทั้งนี้ การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้ร่วมกันทำกิจกรรมทางการพูดภาษาอังกฤษ สามารถช่วยพัฒนาความสามารถด้านการพูด และเสริมสร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนกล้าเรียนรู้ กล้าแสดงความคิดเห็น เพราะผู้เรียน ได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่มซึ่งอยู่ในวัยเดียวกัน และภาษาที่ใช้อธิบายแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นภาษาที่เข้าใจง่ายและอีกอย่างเพื่อนสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับได้ทันที นอกจากนี้การเรียนด้วยวิธีนี้ส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม ที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่ม ทำให้สมาชิกในกลุ่มตระหนักในหน้าที่ของตนเอง มีความรับผิดชอบในงานเพื่อให้กลุ่มมีคะแนนความก้าวหน้าอยู่ในระดับที่ตั้งไว้ การทำงานเป็นกลุ่มลักษณะนี้ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีของสมาชิกในกลุ่ม และเห็นคุณค่าของตนเอง (ศศิگانต์, 2551) ซึ่งการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วย STAD ครั้งนี้ เนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ มีแนวคิดหลัก 3 ประการดัง Slavin (1995) กล่าวไว้

2.1 รางวัลของกลุ่ม (Team reward) ผู้สอนต้องตั้งรางวัลเพื่อเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความพยายามในการพัฒนาการเรียนรู้มากขึ้น เพื่อให้ได้รับรางวัล โดยรางวัลที่ให้ อาจจะเป็นเกียรติบัตร สิ่งของ หรือ คำชมเชยก็ได้

2.2 ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม (Individual accountability) ความสำเร็จของกลุ่ม วัดโดยการนำคะแนนทดสอบรายบุคคลของสมาชิกในกลุ่มไปเฉลี่ยเป็นคะแนนกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่มจึงขึ้นอยู่กับ การเรียนรู้ของสมาชิกทุกคน การตั้งใจเรียนอย่างจริงจังจะช่วยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบได้ดี ทำให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย ทำให้เกิดการเห็นคุณค่าในตนเอง

2.3 โอกาสที่เท่าเทียมกันในการทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ (Equal opportunities for success) พบว่า สอดคล้องกับทฤษฎีจูงใจ (Motivation Theory) ความสำเร็จของกลุ่มในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD นี้ ได้มาจากคะแนนการพัฒนาการเรียนของสมาชิกทุกคนทั้งที่มีความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ด้วยเหตุนี้ความสำเร็จของกลุ่มจึงขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบต่อตนเองในการเรียนรู้ของสมาชิกทุกคน ดังนั้นเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จจึงก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ และเห็นคุณค่าในตนเองของสมาชิกกลุ่มว่ามีส่วนช่วยให้กลุ่มประสบความสำเร็จ

นอกจากนี้ Slavin (1995) ยังกล่าวว่า เทคนิค STAD เป็นเทคนิคที่ส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือกัน ฝึกฝนทักษะที่ครูสอน เพื่อให้กลุ่มของตนได้รับรางวัล สมาชิกในกลุ่มต้องเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น และต้องเข้าใจใน บทเรียนอย่างถ่องแท้ ทำให้เกิดความช่วยเหลือกันระหว่างผู้เรียนเก่งและผู้เรียนอ่อน คือ ผู้เรียนที่เก่งกว่าได้ช่วยอธิบายให้ ผู้เรียนที่อ่อนกว่า ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนที่อ่อนเกิดความซาบซึ้งใจในความช่วยเหลือ จึงพยายามเรียนให้ดีที่สุด เพื่อ ความสำเร็จของกลุ่ม เมื่อมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้นจึงก่อให้เกิดความภาคภูมิใจและเห็นคุณค่าในตนเอง สอดคล้องกับ จิตรชัย (2553) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนแบบร่วมมือการเรียนรู้ ก่อให้เกิดการยอมรับฟังความคิดเห็น มีการเสริมแรงให้ กำลังใจ การให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวก และการจัดกิจกรรมโดยใช้กระบวนการกลุ่มยังเปิดโอกาสให้สมาชิกแก้ปัญหา ร่วมกัน และสามารถประสบผลสำเร็จในการคิดแก้ปัญหา มีการร่วมกันตั้งเป้าหมายกลุ่มและประสบผลสำเร็จได้รับการ ชื่นชม ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจและเห็นคุณค่าในตนเองได้

กล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ช่วยทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษอย่างมีความสุข อีกทั้งมีการเสริมแรงในทางบวก โดยการให้รางวัล หรือ คำชมเชย เมื่อกลุ่มสามารถทำ คะแนนได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศศิگانต์ (2551) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วย เทคนิค STAD ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนและมีความมุ่งมั่นในการเรียน เกิด

ความภาคภูมิใจและเห็นคุณค่าของตนเองที่มีส่วนช่วยให้กลุ่มประสบผลสำเร็จ และยังช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจในบทเรียนดีขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มีผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 72.20 จำนวน ร้อยละ 83.33 คน ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังนั้น จึงควรมีการนำการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ไปใช้ในการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

1.2 จากการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD พบว่า ผู้เรียนรู้สึกดีต่อตนเอง เห็นคุณค่าในตนเองในระดับสูงมาก ซึ่งเกิดจากการได้มีส่วนร่วมในความสำเร็จของกลุ่ม และการได้รับบทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจนในการเรียนรู้แบบกลุ่มย่อย ดังนั้น จึงควรมีการนำการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ไปใช้ในการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ครูผู้สอนควรสร้างความตระหนักให้ผู้เรียนทราบถึงหน้าที่ความรับผิดชอบและความสำคัญของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันภายในกลุ่มอย่างแท้จริง

2.2 ควรวิจัยเปรียบเทียบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในทักษะด้านการฟัง อ่าน และ เขียน ด้วย

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบุคลากรทุกท่านในโรงเรียนเวียงใหญ่วิทยาคมเป็นอย่างสูงที่ให้ความอนุเคราะห์ในการจัดตารางเวลาเรียนเวลาสอนเพื่ออำนวยความสะดวกให้ดำเนินการวิจัยได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งอำนวยความสะดวกในการจัดหาสื่อการสอนและวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ส่งผลให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

_____. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กฤษณสิทธิ์ ไวกะวณิช. (2545). หลักการพูด. กรุงเทพฯ : โอ เอส พริ้นติ้ง เฮ้าส์.

ฉัตรชัย วิเทศน์. (2553). การเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียนกลุ่มเสี่ยง. วารสารวิชาการ, 13 (1), 80.

ชิตารัตน์ นาคเกี้ยว. (2544). ผลของการสอนแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ในงานปฏิบัติเพื่อการ

สื่อสารที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาระบบสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พัชรินทร์ ศรีพล. (2556). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาเคมีของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้วัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โรงเรียนเวียงใหญ่วิทยาคม. (2560). รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2560. ขอนแก่น. (ไม่ได้ตีพิมพ์)
- วราพร ชันพล. (2556). การใช้เทคนิคเอส ที เอ ดี เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและ การเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศศิกานต์ โหมยิตตระกุล. (2551). ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Ghath, G. M. (2003). The Problems and Prospects of Using Selected Cooperative Learning Structures in Educating Teachers of English as a Foreign Language. *Journal of Student Centered Learning*, 2 (1), 93-100.
- Harris, D.P. (Ed.). (1969). *Testing English as a second language*. New York: Tata McGraw-Hill Publishing.
- Heatheron, T.F. & Polivy, J. (1991). Development and validation of a scale for measuring state self – esteem. *Journal of Personality and Social Psychology*, 60, 895-910.
- Johnson, D.W., Johnson, R.T., & Holubee, E.J. (1993). *Cooperative in the Classroom*. Minnesota : Interaction Book.
- Joyce B., & Wiel M. (1986). *Models of Teaching* Englewood Cliffs. NJ: Prentice–Hall.
- Scott, R. (1981). *Speaking in Keith’ Johnson and Keith Morrow in Communication in the Classroom*. London : Longman Group Ltd.
- Slavin, R. E. (1987). Cooperative learning: Where behavioral and humanistic approaches to classroom motivation meet. *Elementary School Journal*, 88, 29-37.
- _____. (1995). *Cooperative Learning Theory, Research and Practice*. 2nd ed. Massachusetts : A Simom & Schuster.